

ARNHEMSEHE COURANT

DINGSDAG 26 SEPTEMBER.

De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal
weeks wordt uitgegeven, en wel op Zondag, Dings-
dag, Woensdag, Donderdag en Zaterdag, is f 5
in de drie maanden.

De prijs der Advertentien is, van een tot ve-
regels f 1.00, en voor elken regel daarboven 20
centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke
plaatsing.

Ministeriële veranderingen.

oo het schijnt, hebben de naderende beraadsla-
ngen over de begrotingswetten den schrik onder
ministers gebragt. Ter naauwernood heeft de
Courant ons het ontslag van den heer HUY-
SMAAN KATTENDIJK medegedeeld, of wij vernemen,
dat de heer VAN DER HELM VAN DUYPENDIJK zijn
post geveeld heeft.

Maanden lang had men gezegd en beloofd, dat
de minister van buitenlandsche zaken aftreden en
enkel met de beter voor zijne krachten bere-
kende bttrekking van hofmaarschalk vergenoegen
zou. Het oogenblik, evenwel, waarop men die af-
treding laat plaats hebben, is wonderlijk gekozen.
Acht dagen voor dat de Kamer over de door hem
voorgestelde begrooting beraadslagen zal, vertrekt
men laat het aan den heer SCHIMMELPENNINCK
over te verdedigen, wat hij noodig oordeelde. Het
bewijst nog vertrouwen in zich zelve, noch in
de door hem voorgestelde begrooting.

Voorloopig zal de heer SCHIMMELPENNINCK onze
buitenlandsche aangelegenheden besturen. Zijne hou-
ding aan het hoofd van het departement van bin-
nelandse zaken geeft geene groote verwachtingen
van bijzondere bekwaamheid of van vereen-
digingen op die tak van beheer. De mindere
mogelijkheden van dat departement schijnen anders
beter voor de krachten van den heer SCHIMMEL-
PENNINCK berekend, waoneer ten minste het bestuur
altijd in het oude, zog. wij blijven varen, gelijk men
uit alle omstandigheden schijnt te moeten opmaken.
Eene geheele verandering van het personeel der
ministers ware noodig, om dat tot stand te brengen,
wat de behoefte der natie eischt. Ondanks hunne her-
haalde nederlagen, ondanks de algemeene afkeuring,
welke zich telkens tegen hunne ontwerpen verheft,
kunnen de ministers niet besluiten, gezamenlijk hunne
plaatsen te ruimen voor anderen, met meer moed
en krachten toegerust, om den zwaren last des staats
te torschen.

Nog vreemder dan de verving van den heer
HUYSMAN KATTENDIJK is die van den heer VAN
DER HELM. Van den aanvang van zijn ministerie
af, liep algemeen het gerucht, dat hij, een man van
beginselende vast besloten had om, bij verwer-
ping zijner ontwerpen, zijn ontslag te nemen. Dit
zoude hem tot eere gestrekt hebben en te levendi-
ger de herdenkingheid hebben doen uitkopen, met
welke soms andere ministers in dit land, ondanks
hunne herhaalde nederlagen, zich aan hunne porte-
feuille zijn blijven vasthouden.

De afkeuring moet het verwekken, dat hij,
op het oogenblik, dat de strijd gestreden zou
worden, juist op het oogenblik, dat hij de bewijzen
zou hebben moeten leveren, dat hij niet ligtvaar-
dig tot zijne postellen overgegaan was, het vaan-
del ontvlugt. Hiervoor kan geene verschooning
zijn. Men spreekt van moeilijkheden in den mi-
nisterraad, dat men hem zou hebben willen dwin-
gen, om de ontwerpen der belasting op enkele
inkomsten in te trekken. Wat daaryan zij, zal
spoedig bliken. Dit kon voor hem geene reden tot

ontslag zijn. Die tusschenkomst was nu ontijdig.
Zij had vóór de aanbieding moeten plaats hebben.
Durfde de heer VAN DER HELM den grooten, den
openbaren, strijd niet strijden, hij had nimmer zijne
betrokking moeten aanvaarden. Nu zoude het den
man van overtuiging betaamd hebben, openlijk ter
verdediging zijner meening op te komen. In plaats
daarvan, is hij op het oogenblik des gevaars gaan
loopen.

Zijn departement is ad interim opgedragen aan
den heer VAN HALL. De keus is voorbeeldeloos
gelukkig. Onze wijsgeerige minister van justitie,
die alles beter voor eene schriftelijke dan monde-
linge verdediging geschikt acht, wiens meest ge-
roemde daad in anderhalf jaar bestaan heeft in het
naschrijven van een oud besluit, die, wanneer hij
ziet, dat zijn ontwerp vallen zal, de schouders
ophalende, zegt, dat het hem volmaakt onverschil-
lig is, daar hij het alleen ten genoeg der Kamer
voorstelde, die voortreffelijke staatsman zal nu
voorloopig aan hoofd onzer financiën staan. De
minister, die bij de verdediging van ontwerpen,
in welke hij door de betrekking, waarin hij zijn
gansche leven doorbragt, geheel te huis behoorde
te zijn, zich in zijne eigene woorden verwerpt en
soms letterlijken onzin voor den dag brengt, die
grooten man zal de moeilijke beraadslagen der
begrootingen leiden.

Hoe wonderlijk de keuze ook mogt wezen, zij
deed ons werkelijk genoeg. De begrotingswetten
zijn in onze oogen onaannemelijk. Door iemand an-
ders verdedigd, vreesden wij, bij de wankelbaar-
heid onzer vertegenwoordigers, hare aanneming.
Door den heer VAN HALL verdedigd heeft de af-
stemming bij de Kamer eene groote kans te meer.
De minister van justitie is bij haar genoegzaam
bekend, om te mogen verwachten, dat zij aan zijne
bekwaamheden eene harer waardige belooning schen-
ken zal. Gelijk een ander door zijne zegespraken,
zal de heer VAN HALL ten laatste door zijne ne-
derlagen zich nog eenen onsterfelijken naam bij de
nakomelingen maken.

Buitenlandsche berigten.

TURKIJE.

Van de Montenegrijnsche grenzen, 7 sept. Ali-
pacha zet met kracht de toerusting tot zijnen wraak-
toegt tegen Montenegro voort. Reeds staan eenige du-
zenden soldaten slagvaardig, onder het bevel van
Hadji Bey van Trebigne, in de nabijheid van
Klobuk verzameld, terwijl aan de andere zijde der
grenzen van Montenegro eveneens wapengecluisch ge-
hoord wordt, en de bezettingen der Turksche grens-
plaatsen Spusch, Podgoritz en Schabliab reeds aan-
zienlijke versterkingen aan manschap en munitie
ontvangen hebben. Van het leger in Rumelie wordt
in Scutaria eene sterke afdeeling verwacht, om mede
tegen Montenegro gezigt te worden. Opmerkelijk
is bij deze omstandigheden de zorgeloosheid der Mon-
tenegrijnen, die tot dusver tegen den dreigenden
storm bijna niets gedaan hebben. Verwachten zij van
elders ondersteuning? — Een herhaalde opstand der
bevolking van Priarend tegen hunnen erfelijken pacha
is onderdrukt. — Turksch Croatia is nog altijd niet
tot rust gebragt. (A. A. Z.)

GRIEKENLAND.

Athene, 3 sept. Onze toestand wordt met iederen dag
erger, en bij de openbare rampen voegen zich nog
die van het privaat-leven. Door de faillissementen
van verschillende handelen is het crediet
zeer geschokt. Overal in het land heerscht misnoeg-
heid en gedeeltelijk gebrek en nood. Het vertrouwen
in de gesteldheid van zaken zinkt met iederen dag
meer; een aantal families is reeds naar Turkije
verhuisd, anderen maken toebereidselen om deze te
volgen. Dit alles levert aan de oppositie rijklijk
stof tot aanvallen tegen de regering op. De partijen
zijn bovendien zeer ijverig bezig, van de gesteldheid
van zaken ten hunnen voordeele partij te trekken;
dit is voornamelijk het geval met de Russische en
Fransche partij, en vooral vertoonen zich de pogingen
der eersten weder duidelijker, sedert zich in de openbare
meening een tegenwigt tegen dezelve gematigd heeft.
Hierbij komen nog de, naar men zegt, sedert reeds
samenhangende intrigues van buiten, welke oogen-
schijnlijk tegen den troon van koning Otto gerigt
zijn. De verlegenheid der regering, welke tot nog
toe met prijzenswaardige gematigheid en standvas-
tigheid te werk is gegaan, wordt door dit alles zeer
vermeerderd, en men kan het den mannen, die aan
het roer des staat-schips staan, niet ten kwade duiden,
als zij hunne ondraakbare stelling wenschen te verla-
ten, en de hatelijke insinuatien, en aanvechtingen
moede zijn. Het zou een groot ongeluk zijn, wan-
neer, zoo als het gerucht zegt, het tegenwoordige
bestuur in deze kritieke oogenblikken niet wou op-
lossen; niet, dat men geen lieden nou konstantinopel
welke gaarne eene portefeuille aannemen, maar dat
daardoor de hartstogten op nieuw in beweging worden
gebragt en de deur voor nieuwe onlusten wordt opengezet.
De regering heeft reeds tot betaling der achterstallige
interessen en ter amortisatie van het kapitaal verschil-
lende geldzendingen naar Parijs bewerkstelligd. Wan-
neer de mogendheden echter geene toegevendheid
uitoefenen, maar op de nakoming van alle verplig-
tingen binnen de bepaalde termijnen aandringen, zoo
zouden nieuwe reducties in de staats-huishouding
noodig worden, daar er blijkt, dat de inkomsten
niet alleen beneden de ramingen blijven, maar ook
bovendien nog een nieuw tekort te wachten staat.
Hoe dit alles zal afloopen, is moeilijk te voorzien.
De groote troepen-toerusting in Turkije hebben hier
tot allerlei zorgwekkende geruchten aanleiding gege-
ven. Men schijnt, namelijk, opzettelijk de tijding
uit te strooijen, dat de Porte eenen inval in Grieken-
land wil doen. Ofschoon de verstandige weet, wat
er van zulke uitstrooisels aan zij, zoo missen dezelve
toch hunnen indruk op het volk niet; te minner daar
de gemeene Griek, even als hij steeds van zyne
verovering van Konstantinopel droomt, zich niet uit
het hoofd laat praten, dat de Turken op eene herovering
van Griekenland loeren. Het ergste daarbij is, dat
de partij-geest ook deze nationale bezorgdheid tot
nadeel der regering weet te bezigen.

ITALIE.

Rome, 6 sept. Een pausselijk dekreet van 4 sep-
tember, hetwelk men in de Latijnsche taal, sedert gis-
teren, aan alle hoeken der straten vindt aangeplakt,
spreekt de ex-communicatie tegen den nieuw benoem-
den bisschop van Haarlem, van Buit, uit, welke,
nadat hij door den eveneens geexcommunicerden bis-
schop van Utrecht, van Santen, de wijding ontvan-
gen had, zich voor den schijn aan den paus om be-
vestiging gewend had. Het dekreet behelst tevens he-

vige berisping tegen de Utrechtsche geestelijkheid, en bedreigt den bisschop van *Buul* met de hardste kerkelijke straffen, wanneer hij zich veroorlooft eenige kerkelijke functiën uit te oefenen.

PRUISSEN.

Berlijn, 18 sept. De berigten door de dagbladen omtrent de zamenzwering in het koninkrijk Polen gegeven, bevestigen zich volgens particuliere brieven ongelukkigerwijze volkomen; eene reactie op de Pruisische behandeling der Poolse aangelegenheden, welke door deze gebeurtenissen zou kunnen worden uitgelokt, wordt van zekere zijde wel is waar gewenscht, maar staat, God dank! niet te wachten. Dit staat vast, en dit getuigt tevens voor het voorzigtige en milde gedrag van den president v. *Beurmann*. Niettemin breidt zich het onderzoek naar verscheidene steden van het groothertogdom en zelfs naar Thorn uit. Het volgende is zeker: de revolutionaire pogingen in verschillende landen, te Parijs geleid, hebben in den laatsten tijd, met name in Italië en Zwitserland, eene soort van compacte gedaante verkregen, die zich zeer ligt naar Polen zou kunnen overplanten.

(Schles. Zeit.)

ENGELAND.

Londen, 20 sept. Heden is de stoomboot *Dee* met de West-Indische brievenmalen aangekomen. Aan boord van deze stoomboot bevond zich met zijn gevolg de ex-president van St. Domingo, de heer *Boyer*, welke zich in een ziekelijk toestand bevindt en die vermoedelijk, tot herstel van zijne gezondheid, zich naar Frankrijk zal begeven. De berigten uit Haiti loopen tot den 25sten augustus; de neger-opstand was toen nog niet gedempt, men schreef echter geene ernstige gevolgen meer van dien opstand te duchten.

Londen, 21 sept. Heden morgen ten 10½ ure is het koninklijk jagt *Victoria and Albert* voor Woolwich ten anker gekomen, nadat reeds een salvo van het geschut deszelfs aannadering had verkondigd. Eene eerewacht uit het matrozenkorps stond bij de landingsplaats in opwachting; de graaf van *Haddington*, eerste lord der admiraliteit, benevens de overige lords van dat collegie, de graaf van *Bloomfield*, kommandant van het garnizoen, de kapitein *Francis Collier*, opper-intendant der haven en een talrijk korps officieren der land- en zeemagt, hebben H. M. en Z. K. H. bij derzelver aan wal stappen, ontvangen.

Zonder voorbarig te zijn, geloof ik te kunnen verzekeren, dat de heer *H. L. Bulwer* niet, in hoedanigheid van eerste secretaris bij de Britsche ambassade te Parijs naar die hoofdstad zal terugkeeren, maar dat het gouvernement hem verkozen heeft, om den heer *Arthur Aston* op te volgen als gevolmagtigd minister te Madrid. De heer *H. L. Bulwer* bevindt zich in *Mivart's Hôtel*, en schijnen nog vooreerst niet naar Spanje te zullen vertrekken.

FRANKRIJK.

Parijs, 22 sept. Heden heeft de regering wederom geene berigten nopens Spanje bekend gemaakt, en als gewoonlijk beginnen de geruchten te bewerken, dat zij hoogst onrustende tijdingen ontvangen heeft, welke zij niet raadzaam oordeelt mede te deelen; naar men zeide, betroffen deze tijdingen Barcelona.

De gewone tijdingen uit die stad loopen tot de helft dezer maand. Den 13den hield de nieuwe kapitein-generaal *Araoz* zich nog in de citadel opgesloten; de magt, welke hij bij zich had, bedroeg ongeveer 5000 man, maar hij had met dezelve nog niets ondernomen. *Prim* stond nog steeds in het dorp *Gracia* met twee bataillons schutters.

Van hunnen kant moeten de opstandelingen hun gezag binnen Barcelona thans op eenen volkomen veiligen voet gevestigd achten, want *Ametler* heeft gewaagd, met bijna de geheele krijgsmagt van den opstand de stad te verlaten. In den nacht van den 12den op den 13den is hij uitgerukt, slechts eene enkele kompagnie in het fort der *Altazanas* en een post op het plein *San Jaime* achterlatende. *Ametler's* colonne is onder het geschut der citadel voorbij getrokken, zonder aangetast te worden. Deze zonderlinge omstandigheden hebben zelfs, hier te Parijs, aanleiding gegeven tot het gerucht, dat *Ametler* niet anders bedoeld had dan den opstand te Barcelona van magt te ontblooten, ten einde aan *Prim* gelegenheid te geven, die stad des te gemakkelijker te bezetten. Ondertusschen wordt hiertegen aangevoerd, dat de Madridsche regering zelve *Ametler* tot jand verklaard en dat de officiële *Gaceta* gemeld heeft, hoe de minister van oorlog aan den kapitein-generaal van Katalonië bevel gezonden had, om, bij-

aldien gemelde brigadier hem in handen viel, zonder verwijl deszelfs vonnis te doen opmaken en hem ter dood te doen brengen.

Ametlers eerste verrigtingen (waarvan men reeds kennis heeft) schijnen ook geenzins aan te duiden, dat hij voornemens is de partij, bij welke hij zich gevoegd heeft, te verraden. Te *San Kataldes Palomar* (een dorp noord-oostwaarts van Barcelona) aangekomen, heeft hij er 50 officieren van het leger overvallen en gevangen gemaakt. In dit dorp heeft enige krijgsmagt, die van *Girona* en van andere punten der provincie kwam, zich bij den brigadier gevoegd. Men gelooft dat hij voornemens is, naar *Mataro* en verder naar den kant van *Girona* te trekken, om dat oord, waar hij vrij veel invloed bezit, de partij van den opstand te doen kiezen. Andere geruchten, welke den 15den te Barcelona liepen, zouden schijnen aan te duiden, dat *Ametler* eene tegenovergestelde rigting genomen heeft, want zij willen, dat, op de verschijning van *Ametlers* troepen, *Lerida* en zelfs *Saragossa* zich verklaard hebben.

— Van het communistische complot wordt hier te Parijs bijna niet meer gesproken, maar men schijnt ongerust te zijn over voorvallen te *Ham*, waar prins *Louis Napoleon* veel invloed over de troepen schijnt te verkrijgen. Ondanks alle bevelen tot het tegendeel, bewijzen zij hem militaire eer; kreten van *leve de keizer!* zijn onder hen gehoord, en reeds driemaal heeft men het garnizoen van het fort moeten veranderen.

— *Telegrafische dépêches. Perpignan 17 sept.* Nadat *Prim* zijne demissie aan *Araoz* had aangeboden, indien hij hem geene troepen wilde zenden, heeft eindelijk *Araoz* er toe besloten, hem 2000 man af te vaardigen. *Prim* is dienvolgens den 15den tegen *Ametler* opgetrokken, die zich te *Badalona* bevond.

Perpignan, 19 sept. *Prim*, met twee batajons van het regiment van *Soria* versterkt, had den 16den te *Gracia* eene strijdcraft van 4000 man vereenigd. Hij wachtte den 17den nog meerdere troepen, en zou den 18den *Ametler* aantasten.

Perpignan, 22 sept. De diligences van 17, 18, 19, en 20 zijn nog niet aangekomen. De overstroming heeft vreeselijke verwoestingen aangerigt; nabij *Girona* is eene brug door het geweld van den stroom voorgesleurd, en zijn daarbij vele menschen verdronken.

Bajonne, 21 sept. *Puyceda* heeft geweigerd zich voor de centrale junta te verklaren. Te *Saragossa* is den 17den des avonds, ter gunste der centrale junta, eene volksbeweging uitgebroken, waarin de municipaliteit en de nationale militie hebben deel genomen, en er heeft zich eene junta ingesteld, die den 19den zonder tegenstand het gezag voerde.

— Sedert eenige dagen is de diplomatie te Parijs in groote spanning, wegens menigvuldige zamenkomsten van den heer *Guizot* met den zaakgelastigde van Rusland. Men spreekt van het ontdekken eener zamenzwering te *Warschau*, die door eenige in Frankrijk uitgewekene Polen zoude zijn gesmeed geworden. Zelfs voegt men er bij, dat een, door de Russische politie onderschepte brief tot de ontdekking van dat komplot zou hebben geleid.

Binnenlandsche berigten

's Gravenhage, 24 sept. De minister van binnenlandsche zaken, ad interim belast met de functiën van minister van binnenlandsche zaken, heeft ter kennis der belanghebbende gebragt, dat hij in laatstgemelde betrekking audientie zal verleen des woensdags morgens ten 12 ure, aan het lokaal van het departement van buitenlandsche zaken.

Hummelo, 22 sept. Deze dag was voor onze gemeente een feestdag, zoo als dezelve nooit gekend had. De hoog welgeb. heer baron van *Heeckeren van Enghuizen*, die sedert twintig jaren aan de verfraaijng dezer plaats geene ankosten heeft gespaard, aan dezelve eene nieuwe schepping heeft gegeven, in wier midden het heerlijk lustslot, het voorvaderlijk erf van het geslacht der *Heeckeren's van Enghuizen* prijkt, werd heden in onze gemeente ingehaald. Het geheele dorp, van deszelfs aanvang af tot aan het kasteel *Enghuizen* toe, was feestelijk getooid. Alle woningen waren met vlaggen versierd, en drie smaakvol versierde eerebogen wezen den weg aan, dien de optogt nemen zou. Reeds vroeg in den morgen zag men vreemdelingen van alle zijden onze gemeente binnenstromen. Indrukwekkend was het gezicht, toen de hoog welgeb. heer en vrouwe van *Enghuizen*, met hunne twee kinderen, in een open rijtuig met vier paarden bespannen,

den ingang dezer gemeente naderden, die aldaar weldoeners der gemeente door eene smaakvol gekleurde eerewacht, gevolgd door alle boeren te paard, was opgewacht. Wederkeurig was de indruk, die bij de eerste ontmoeting maakte. Door ontelbare jubelkreeten werd het dankbaar gevoel dezer schare geuit, die herhaalden bij iedere minzame toespraak van Engelen's hoog welgeb. heer en vrouwe. Deze schare wendde zich met uitnemende orde in optogt, vooropgegaan door een korps goede hoorn-muzikanten. Bij de eerste eereboog, door de burgers der gemeente opgerigt, werden HH. Welgeb. op eene gepaste wijze toegesproken door den edel achtb. heer burgemeester. Bij de tweede boog waren geschaard al de arbeiders, die zoo vele jaren hun levensonderhoud onder Enghuizen gevonden hadden, met versierde schoppen op hunne schouders. Aan het hoofd derzelve stonden de rentmeester en werkbaas om HH. Welgeb. welkom te heeten. Voor de derde eereboog, aan den opgang des kasteels geplaatst, stonden de verschillende ambachtslieden, die het kasteel hadden gebouwd, geschaard.

Onbeschrijfelijk was de geestdrift, de opgewondenheid, die bij den ganschen, plegtigen optogt opgemeend werd en die zich mededeelde aan alle vreemdelingen, die opgetogen door het geheel van dezen optogt, de schoonste oord onzer lands, hunne jubelkreeten aan die der ingezetenen paarden. Bij den ingang van het kasteel werden HH. Welgeb. opgewacht door acht in het wit gekleede meisjes uit de gemeente, die HH. Welgeb. binnentredende met bloemen bestrooiden. In de prachtige vestibule stond de predikant der gemeente aan het hoofd eener commissie die HH. Welgeb. met eenige schoone dichtregelen gevoevol het welkom toesprak, waarna een zangeren-koor van deze meisjes en even zoo vele jongelieden een toepasselijk lied aanhief, onder geleide der muziek. Aan den avond van den dag werden de hoog welgeb. heer en vrouwe met hun aanzienlijk gezelschap, dat ter inwijding van het kasteel genoodigd was, uitgenoodigd bij een goed gelukt vuurwerk, terwijl in het dorp verscheidene huizen geillumineerd waren. Onvergetelijk zal deze feestdag voor de gemeente van *Hummelo* blijven. Eere hebben alle ingezetenen, die medewerkten om dit feest zoo ordelijk te doen afloopen.

Begunstigd door goed weder, eindigde dit feest zonder de minste stoornis, — een feest, dat geen nieuwe, onverbreekbare banden van verkleefdheid tusschen het edele geslacht van *Enghuizen* en de gemeente van *Hummelo* geknoopt heeft.

Arnhem, 25 sept. Het, dezer dagen nieuw opgerigte, *Rotterdamsehe Staats-, Handels-, Nieuws- en Advertentie-Blad* deelt het volgende mede nopens de aftreding en vervanging van den minister van financiën, den heer van der *Heim*: Indien men zich de geruchten geloof mag hechten, zou Z. M. de benoeming den minister van financiën van der *Heim*, op zijn verzoek, hebben ontslagen. Men wil niet zonder grond, dat de aftreding des heeren van der *Heim* in verband staat met de onverwachte terugkomst des heeren *Rochussen* in de residentie, en men dunkt weér de, ter verademing voor een poos afgestane, portefeuille zal zien opvatten, waartoe zich dan ook goedredelijk verklaren laat, waarom de nieuwe minister geenen nieuwen weg insloeg, maar eenvoudig wat hij vond vervolgde, daar hij slechts temporair zich met de zaken bemoeijen kon.

Tweejarige staats-begroeting, over de jaren 1844—1845. Algemeen verslag No. 2

(Vervolg van no. 182.)

De geheele omwerking der begroeting, in verband met die toezegging, alzoo noodig geworden zijnde, heeft de regering, bij de toezending van hare memorie van beantwoording op het voorloopig verslag nopens de eerste ingediende begroetings-wetten, tevens eene wijzigde voordragt met daarbij behoorenden staat berekeningen aan de Kamer overgelegd, waaraan alleen zijn gebragt de veranderingen, die het gevolg zijn van het tractaat met België, maar ook die, welke ten gevolge van de aanneming der wet betrekkelijk de uitgifte van schatkist-biljetten ter voorziening in het te-kort over 1841 en 1842, en de laatste met de maatschappij van weldadigheid geslotene overeenkomst, noodzakelijk waren geworden. De regering heeft voorts, bij eenen nevens de memorie beantwoording gevoegden staat van vergelijking, verschil aangewezen tusschen de in december 1841 uitgegane raming en de gewijzigde begroetings-wet, staat doet zien, dat het totale bedrag der ver-

ing op het primitief geraamde cijfer voor het jaar 1844 bedraagt f 1,531,568.63 en voor het jaar 1845 f 1,825,596.23, hetgeen dus voor de beide diensten te zamen eene besparing oplevert van ruim f 350,000 meer, dan aanvankelijk door de Regering was toegezegd. Vermits echter op deze gewijzigde begrotingen enige posten voorkomen, welke op de primitieve niet betrokken waren, zoo als onder anderen de Maatschappij van Weldadigheid en de renten der uitgegevene nieuwe schatkistbiljetten, terwijl de aftrak wegens het aandeel van België daarbij op f 4,000,000, in stede van op f 5,000,000, is moeten gesteld worden, zoo is daaraan toe te schrijven, dat van het totale eindcijfer der begroting, vergeleken met dat het eerst ingediende, slechts een verschil in minder oplevert voor 1844 van f 237,903.63 en voor 1845 van f 14,826.23 of wel, vergeleken met het eindcijfer der begroting van de loopende dienst, een verschil van f 1,103,358.36 voor 1844, en van f 1,474,217.56 voor 1845.

Bij de overweging in de afdelingen der Kamer van de aldus gewijzigde begrotings-wetten, hebben de leden verklaard de antwoorden der regering over het algemeen voor satisfactie aan te nemen, en zich alzoo te willen bepalen tot de mededeeling van nader bedenkingen, zoodat enkele meer belangrijke punten, zonder dat daarvan uit hun stilzwijgen omtrent al de overige worden afgeleid, dat zij zich met de wijze van beschouwen der Regering te dien opzichte of met de door haar gegeven inlichtingen, hadden kunnen verzoegen en tevreden stellen. Zij wilden zich derhalve voorbehouden hebben, om dit geraden oordeelende, teante meening ten aanzien van sommige der punten bij de openbare beraadslaging nader te ontwikkelen.

De groote meerderheid der leden heeft voorts betuigd, met genegen ontwaar te zijn geworden, dat de Regering, getrouw aan hare toezegging, aanzienlijke verminderingen op het eindcijfer der begroting heeft voorgedragen, waarin men het bewijs had meenen te zien, dat thans meer dan vroeger bij de regering de besparing zich heeft geopenbaard, om 's lands uitgaven in te krimpen. Vele leden intusschen waren van gevoelen, dat niet genoeg is bezuinigd en dat er nog op de meeste hoofdstukken een aantal posten van uitgaaf gevonden worden, welke, zonder benadeeling van de dienst, zeer wel voor vermindering vatbaar schijnen te zijn.

In het algemeen is ten aanzien van de voorgedragen besparingen door zeer vele leden opgemerkt, dat men niet altoos bezuinigd heeft op die uitgaven, waarop het best had kunnen geschieden. Het had toeh de aandacht getrokken, dat de verminderingen op sommige hoofdstukken bijna uitsluitend het materieel betreffen en niet verkregen zullen kunnen worden, dan met ter zijde stelling van hoogst nuttige en wenschelijke werken. Zoo had men onder de som van f 168,000, welke op het Vde hoofdstuk minder was uitgetrokken, ruim f 130,000 voor waterstaats- en andere publieke werken minder uitgetrokken gevonden, op onderwerpen derhalve, die met de materiele belangen van het rijk in een te naauw verband staan, om niet met de meeste zorg en bij voorkomst te worden behandeld. Daarentegen is, met uitzondering van het departement van oorlog, op het personeel, zeer weinig bezuinigd, en schijnt de regering niet te hebben kunnen besluiten, om eenige verandering te brengen in het zeer omslagtig en kostbaar administratief bestuur, hetwelk toch door de meeste leden aliezins voor vereenvoudiging vatbaar is geoordeeld. Het was dan ook niet onopgemerkt gebleven, dat op de meeste hoofdstukken juist de kosten van het departement of der administratie bijkans geheel van den maatregel van inkrimping zijn uitgezonderd, hoewel de bezuiniging had verwekt, omdat men alst overtuigd hield, dat het personeel der bureaux in verhouding tot onze verkleinde huishouding, en van den minderen omvang der werkzaamheden, veel te uitgebreid en te kostbaar is. (Veruolg hierna.)

Gezonden stukken.

Aan de Redactie der Arnhemse Courant.

De tijd is zwaarder van groote gebeurtenissen en daaronder vermeerderde enige van dien aard, dat zelfbehoud verzoegen zal noodig maken, die alleen uit dat beginsel kunnen worden gewettigd. Onze provinciale dagbladen hebben doorgaans — want er zijn uitzonderingen, en onder die behoort uwe courant, die zoo veel heeft bijgedragen om slapenden te waken en blinden ziende te doen worden — de eer niet in Holland, het brandpunt en waar zoo veel be-

slist wordt, te worden gelezen. Toegezonden artikels worden daar alleen dan opgenomen, wanneer zij in den smaak vallen, doch ter zijde gelegd, wanneer zij zekere belangen voorstaan of strijdig zijn met inzichten, die men daar heeft. Wij zullen dus nu en inkomstig toevlucht nemen tot uw blad, hopende ook daar niet te zullen worden afgewezen. In beginselen zullen wij mogelijk niet altijd gelijk denken met u. Maar de rubriek *Gezonden artikelen* zal u in uw geheel doen blijven. Ons geschrift zal hoofdzakelijk ten doel hebben, het wettig bestaande te behouden en *revolutie* tegen te gaan, van welken kant zij ook mogt beproefd worden. Ontvang dan als een eerste artikel het volgende:

Regerlijke reorganisatie.

Weekblad van het Regt.

In n°. 404 had het *Weekblad van het Regt* toegezegd, op het vraagpunt der provinciale hoven terug te zullen komen, wanneer het toen bij den raad van state aangehangig wets-ontwerp openbaar zou zijn bekend geworden. Hoezeer dit reeds op den 7den augustus plaats had, wordt de gedane toezegging eerst vervuld den 7den september, in n°. 423, op een wijze, dat wij ons gedrongen vinden, daartegen enige bedenkingen te berde te brengen.

De schrijver van het bedoelde stuk, de oude kampvechter tegen de »Hofjes», begint met te kennen te geven, dat hij geprotesteerd heeft, hetgeen nu gebeurt, en schijnt onvergenoegd, dat men die voorzeggingen niet heeft geteld. Ook wij hadden het vroeger geschrift over de hofjes voor geheel iets anders dan voor profetiën, als van eenen anderen man onder de *Joden*, aangezien, en kunnen er nog bezwaarlijk toekomen, om het zoo hoog te plaatsen. Wij houden het er voor, dat een ongelukkige samenloop van omstandigheden doet voorbijgaan, hetgeen waar, regt en goed is, en dat dit toevallig coincideert met de wenschen van het *Weekblad*. En wat de overwinning aangaat, welke bij de Tweede Kamer der Staten-Generaal schijnt behaald te zijn, wij, wanneer het ook ons eens geoorloofd is te protesteren, vreezen daarvan erge gevolgen. Het daargestelde antecedent komt ons hoogst bedenkelijk voor. Dan, ter zake.

In de eerste plaats wordt in het bedoelde artikel gewaarschuid tegen het *provincialisme*, »waarover men zich beklagen zal.» Voor zooverte hier overdrijving wordt bedoeld, kunnen wij er ons mede vereenigen. Maar verlangt men het staal van *centralisatie* daarvoor in de plaats te stellen, dan verzetten wij ons daartegen met de grondwet in de hand, zoolang die nog eenig gezag behouden heeft. Misschien verlangt men wel, dat te *s Gravenhage* worde beslist, wat in *Groningen* en *Friesland* voor goed of kwaad, voor noodig of nuttig gehouden moet worden! Maar wil men dan die *Fransche* handelwijze herstellen? Vergaet men, dat ten jare 1813, toen het vaderland uit deszelfs vernietiging herrees, dat overdreven centraliseren, beschouwd werd als eene eigenaardigheid van een *despotiek* bestuur, zoodat dat van den Franschen keizer was; dat men hierin eene hoofdgreep vond, waarvan de opheffing algemeen en laide werd verlangd; en dat de grondwetten van 1814 en 1815 aan dat verlangen hebben voldaan, pogende de nadeelen van de beide uitersten zooveel mogelijk af te wenden? Ziet men niet in, dat alzoo het *provincialisme*, tot zekere bepaalde hoogte, door de grondwet-zelve is gewettigd? Maar ook, het is een noodzakelijk uitvloeisel van het eigendommelijke van ons staatsligchaam, reeds uit de *Onze* afkomstig; en wanneer het als een gebrek te beschouwen is, dan zal men moeten toegeven, dat het een *aangetooren* en *organisch* gebrek is, waarvan de opheffing niet kan worden bepaald, zonder het leven van den lijd in dadelijk en niet twijfelachtig gevaar te brengen. En in de daad, ontneemt men aan de provinciën hare oud-vaderlandsche afgeschiedenheid en zelfstandigheid, dan hebben zij geen *vaderland* meer. Voor belangstelling zal dan onverschilligheid in de plaats treden, en medewerking tot herstel van de vervallene zaken zal niet verkregen worden, dan door vrees en dwang. Zooveel oprechte vrees over de terugkomst van Oranje en de herstelling van het vaderland is dan ijdel en bedrieglijk geweest! En hoe vele historische herinneringen veranderen dan niet in verwijten van vernedering.

De schrijver van het artikel, waarover wij handelen, komt aldaar op het punt der hoven, en verdedigt de grondwettigheid van het ministerieel voorstel, op dezelfde wijze, als Z. Exc. dat doet, doch, naar het

ons voorkomt, duidelijker, zoodat het meer in het oog loopt, van welken aard de uitlegging is, die men te deze aan de grondwet geeft. Van *regel* en *uitzondering*, wordt er gezegd, kan geheel geene vraag zijn: de grondwet heeft *wijsselijk* niets beslist; er is niets meer gedaan, dan dan een algemeen beginsel aangewezen, dit namelijk: *er zullen geregtshoven zijn*, en artikel 183 bevestigt dit, want hier zegt de wetgever ongeveer dit; »men moet mij wel begrijpen, in artikel 180 heb ik niets willen bepalen.» Ongelukkige redactie, wanneer de woorden zó moeten worden opgevat! Maar gesteld, dat de woorden de bedoeling niet duidelijk maken, kan zij dan niet opgehelderd en aangewezen worden uit de geschiedenis en den geest van dien tijd, die *verzoening* en *herstelling* ademde boven alles?

Wij zullen de gronden tegen het gevoelen, dat wij bestrijden, niet weder opgeven. Wij zeggen, met onze partij, dat er niet veel nieuws meer over te zeggen valt; maar wij verwijzen naar eene brochure, welke over dit onderwerp in de maand augustus ll. te Groningen is uitgekomen bij J. P. WOLTERS, over de *vermindering van geregtshoven in Nederland*, en door welke de zin en bedoeling der grondwet ten aanzien der provinciale hoven, naar ons inzien, *historisch* zoo duidelijk is gemaakt, dat er bij onbevoerdeelden wel geen twijfel kan overblijven.

Maar ook, wat was ten dage van de daarstelling der grondwet mede eene algemeene nationale vordering? Deze, dat men verlost zoude worden van de wetgeving, welke door vreemd geweld was opgedrongen, en dat dezelve zoude worden vervangen door wetten en instellingen overeenkomstig onze zeden en eigenheden; en is er nu wel iets, dat daarbij hier en daar meer bedoeld en gewenscht werd, dan de eigen regtspraak in de provinciën? En is het verder niet eene waarheid, dat ook deze wensch door de grondwet ingewilligd is, behoudens de vrijheid bij den gewonen wetgever, om dezelve op dit punt aan te vullen zoodanig, dat de regtspraak wel werd *provinciaal*, maar tevens zoo, dat dezelve ook één geheel met de noodige eenheid en gelijkheid daarstelde. Dit gezigtspunt nu aldus aangewezen zijnde, is dan niet alle *onwettelijkheid* van de bepalingen der grondwet, het regtswezen betreffende, verdwenen? De waarheid van het voorgestelde te willen ontkennen, zoude onkuade verraden van de geschiedenis van den tijd, welke door velen van het tegenwoordig geslacht is beleefd, zoodat er nog zijn, die men vragen kan, wanneer men niet genog heeft aan hetgeen gedrukt staat. Ware de regterlijke organisatie een aantal jaren eerder ter bodisiging en uitvoering gekragt, en ware eene ongelukkige Fransche vertaling niet voorhanden, er zoude noch twijfel noch bezwaar gerezen zijn. Het is ook hier weder te betreuen, dat men de geschiedenis zoo weinig raadpleegt, om van haar dat *practisch* nut te trekken; dat zij zoo overvloedig aanbiedt.

»De deugdelijkheid der instelling (de provinciale hoven) waagt eigenlijk niemand in het openbaar te verdedigen,» zegt ook de schrijver van het bedoelde artikel in het *Weekblad*. Onbegrijpelijk is het, dat men zó verre durft gaan. Een oogenblik te voren spreekt hij van *menigvuldig* geschrift, dat hij later misschien zal beoordeelen en wederleggen; en op eene andere plaats, in hetzelfde artikel, bewoert hij, dat over het onderwerp niet veel nieuws meer te zeggen is. Hoe kan dit met den uitslag, waarbij wij stilstaan, gerijmd worden? Niemand zoude wagen de instelling der der provinciale hoven te verdedigen! Men denke aan zoo vele voortreffelijke redevoeringen, over het onderwerp bij onderscheidene gelegenheden in de Tweede Kamer der Staten-Generaal, zoo door leden als door Z. Exc. den minister van justitie gehouden. Men herinnere zich zoo veel adressen en artikels in de dagbladen medegedeeld. Men stelle zich het niet geringe getal brochures van den dag voor, onder anderen twee in dezen zomer te Groningen uitgekomen, van welke de eerste den schrijver van het artikel niet onbekend is gebleven, bliksens n°. 404 van zijn blad, waar dat stukje zoo regt in den geest van *Jus et veritas* is beoordeeld! Men lette op dit een en ander, en oordeele, of de uitslag: »dat niemand het waagt, de deugdelijkheid der instelling van de hoven in het openbaar te verdedigen,» waarheid is of magtspreuk. Maar er is meer. Die verdedigers wilden wel gaarne verder gaan, wanneer men hun de gelegenheid niet benam. Men ontwijkt immers op te geven, *waarin* het voordeel bestaat, dat de afschaffing der provinciale hoven opleveren zou voor de regtspraak en de regtsbedeeling. Eene ontwikkeling van dit zó dikwerf herhaald, maar onbetooed

gebleven, zeggen, zoude ons in staat stellen, of om overtuigd te worden, of om het noodige ter teelich-ting bij te brengen.

»Men heeft de voldoening, zegt de schrijver, nog, »dat de regering en de overgrootste meerderheid in de »Kamer met de leer van het *Weekblad* instemmen.» Het is zoo; met verwondering en leedwezen moeten wij dit toestemmen; en hierbij komt ons voor den geest de waarschuwing van Z. Exc. den minister van bin-nenlandsche zaken, om niet onberaden het snoeimes te gebruiken, en den staat in zijne levensbeginselen aan te tasten. Maar men gaat nog verder, en durft zeg-gen, dat het grootste deel van het publiek ook mede instemt. Wij gelooven, dat het groote publiek nog niet weet, wat er gaande is, en de zaak niet doorziet, noch begrijpt; maar, wanneer dit eerlang anders wordt, stellen wij ons voor, dat ruim een derde deel der natie die doorgedreven desorganisatie niet zal be-amen. »Het is een tweede stroohalm, waaraan men »zich vastgrijpt, wanneer men beweert, dat de orga-nieke wet op het regtswezen als eene aanvulling der »grondwet is te beschouwen, en daarom meer is dan »eene gewone wet.» Waar staat dit geschreven? vraagt men, en wij antwoorden: in den aard der zaak. Het geldt hier eene der belangrijkste aangelegenheden van den staat, en geen onderwerp betreft meer het hoofd-doel van denzelfden, de algemeene regtsveilig-heid, en dit zoude gelijk staan met alle ande-re wetten, bij voorbeeld, met het tarief voor de in- en uitgaande regten? Wie hier geen groot onderscheid gevoelt en erkennen wil, dien dur-ven wij, van onze zijde, het verwijt van eigensin-nigheid en stijfhoofdigheid toevoegen. Onvastheid der regterlijke instellingen bewijst zwakheid van den staat en wat zoude er ook van worden, wanneer de hoofd-bepalingen gedurig worden veranderd? Zou de waar-borg van eene onafhankelijke regterlijke magt niet eerlang geheel verloren zijn?

Het bestaan van den Hoogen Raad en eenige hoofd-tributen van denzelfden zijn bij de grondwet bepaald maar ook te deze is veel aangevuld bij de organieke wet. Dit is dan alles ook wankel, en het hoogste regtscollegie, dat bestaat, om eenheid en vastheid in de regtsbedeeling daar te stellen en te handha-ven, is dan ook zoo waggelend, dat op niets kan worden gerekend! Het is, en men verlieze dit niet uit het oog, bij speciale delegatie, dat de daarstel-ling van de wet op het Nederlandsche regtswezen aan den gewonen wetgever is opgedragen, en zeker niet met bedoeling, dat de uitvoering dier commissie een vierde van eene eeuw zoude worden uitgesteld, en evenmin met toestemming, dat dezelve, eens uitge-voerd zijnde, aldra en gedurig weder zoude worden opgenomen en ten nitvoer gelegd. In de daad, men predikt op die wijze eene leer van revolutie en de-structie, en de zoo even aangevoerde wijze waarschu-ving van Z. Exc. den minister van binnenlandsche zaken schijnt weinig indruk te hebben gemaakt, ter-wijl door de toeverkracht van het woord bezuiniging te velen worden verijsterd en gebracht tot miskenning van de gewichtigste beginselen, zoo als het geval is met Z. Exc. den minister van justitie. Of was het kort-s-wijl, wat wij, de onafhankelijkheid der regterlijke magt betreffende, alle dagen kunnen herlezen in Zr. Excs. circulaire van den 9den april 1842?

De schrijver van het artikel in het *Weekblad*, waartegen wij opkomen, eindigt deze keer met zijn medelijden te betuigen ten opzichte der raadsheeren, die zullen worden weggezonden. Wij bedanken den man voor zijne goedwilligheid, maar kunnen niet wel toestemmen, dat hier bloot eene billijkheids-vraag bestaat. Het komt ons zelfs twijfelachtig voor, of de Hooge Raad den eisch niet zoude moeten toewij-zen, wanneer de staat door de afgedankte leden der hoven geactioneerd werd tot schadevergoeding wegens niet naleving zijner aangegane verbindtenissen. Dan, wij hopen, dat het zoo ver niet komen zal. De eerste Kamer der Staten-Generaal heeft nog niet lang gele-den bewezen, den waarborg van de onafhankelijkheid der regterlijke magt op hoogen prijs te stellen, en zal zijnen medewerking tot desorganisatie wel niet ver-leenen.

Advertentiën.

Heden beviel voorspoedig van eene DOCHTER **MARIA MARI**, Geb. VAN DER BANK. ARNHEM, den 24sten September 1843.

De Notaris Mr. W. H. TAAIJ, te *Arnhem*, is van meening in twee openbare veilingen, die ge-houden zullen worden in het Lo-gement de *Haas*, te *Elburg*, op den 3den en 17den October 1843, des voormiddags ten tien ure, bij percelen of ééné massa te verkoopen.

Het rentegevende, op vijf minuten afstands van de Stad *Elburg* en tevens in de nabijheid der Steden *Bardewijk*, *Kampen* en *Zwolle*, aan den Straat-weg naar *Holland*, zeer aangenaam liggend LAND-

GOED PUTTEN, bestaande uit een kapitaal en vrolijk HEEREN-HUIS, KOETS-HUIS en STAL-LING, SCHUURBERG, twee ARBEIDERS-WONIN-GEN, zeer fraaije met levend water doorsnedene WANDELINGEN, welig groeiende opgaande BOO-MEN en HAKHOUT, vruchtbare BOUW- en WEI-LANDEN, alles aan en bij elkander volgens de Ka-dastrale opmeting groot ruim 20 Bunders.

Aanwijzing en inlichtingen over hetzelfde zijn te bevragen bij de Heeren BENTEN en SNA-BILLIE, te *Elburg*, terwijl de verkoops-voor-waarden zullen ter fezing liggen, gedurende 3 dagen voor de eerste veiling, in het voorschreven Logement en ten Kantore van bovengenoemden Notaris.

BELANGRIJKE HOUTVERKOOP.

De Notaris LE BRUN, resi-derende te *Broekhuizen*, zal op Maandag den 23sten October 1843, ten 10 ure, s ochtends, op verzoek van den Wel Edelen Heer H. HERMANS, Lid der Provinciale Staten van *Lim-burg*, op deszelfs Bouwhoeve, genaamd het *Ooij-vaars-Nest*, te *Well*, Kanton *Gennep*, Provincie *Limburg*, ten meestbiedende op crediet verkoopen, een groot aantal ware BOOMEN, dienstig tot BALKEN, MOLENSTENDERS, ASSEN en verder TIMMERHOUT en bestaande uit:

I. 80 à 90 stuks schoone EIKEN, van 1 El 7 Palm tot 3 El 5 Palm omtrek, 7 Ellen tot 11 El 5 Palm lengte en 5 Palm 7 Duim tot 1 El 1 Palm beslag.

II. 15 à 20 dito ESSEN, van 1 El 7 Palm tot 2 El 5 Palm en 8 Duim omtrek, 7 Ellen tot 11 Ellen 5 Palm lengte en 5 Palm 7 Duim tot 8 Palm 6 Duim beslag.

III. 20 à 25 dikke DENNEN-BOOMEN, van 1 El 7 Palm tot 2 El 3 Palm omtrek en van 13 tot 17 Ellen lengte.

Behalve het bijzonder schoon gewas dezer Boomen, biedt derzelver standplaats ten opzichte van het ver-voer, den liefhebbers een aanmerkelijk voordeel aan, daar dezelve hoogstens 400 Ellen van de *Maas* verwijderd zijn en bij hoog water, vlootsgewijs gemak-kelijk kunnen vervoerd worden.

Men zal zich vergaderen in de *Munniks-Weide*, op den Weg van *Well* naar *Bergen*, tegenover de Gemeente *Maashees*.

Nadere inlichtingen zijn te bekomen, ten Kan-tore van genoemden Notaris, zoomede bij den Notaris MILLIARD, te *Roermond* en bij den Heer verkooper te *Heel*.

§ § § De Notaris VAN ITTERSUM, zal, op § § Woensdag den 11den October 1843 en vol-gende dagen; telkens te beginnen des mor-gens ten 9 uren, door vertrek naar buitenlandsch, op den Huize *Rust en Genoegen* in het Dorp *Brummen*, op Erfhuishuize verkoopen:

Eenen bijzonder netten en complete INBOEDEL, bestaande in nog genoegzaam hieuwe en naar den laatsten smaak gemaakte MAHONIHOUTEN SE-CRETAIRES, CHIFFONNIÈRES, THEE-, ETEN- en andere TAFELS, THEE-STOVEN, LEDIKANTEN, STOELN, CANAPES, WASCH-TAFELS, PENDU-LES, eene schoone en wélhoudende PIANO, dikke *Fransche SPIEGELS*, KRISTAL-, GLAS- en AAR-DE-WERK, SCHILDERIEN, MEUBELGORDIJNEN, TAPIJTEN, KARPETTEN, LOOPERS, KAGCHELS, HAARDEN; wijders welgevulde BEDDEN met TOE-BEHOOREN, KOPER-, TIN-, en AARDE-WERK en wat ten dage der verkooping meerder zal worden voorschijn gebracht.

Al de goederen zijn op den 10den October van des morgens 9 tot des namiddags ten 4 uren te bezigtigen.

NB. Bij den eigenaar der Goederen worden tot den 1sten October toe UIT DE HAND TE KOOP aangeboden, eene schoone verzameling PHYSISCHE INSTRUMENTEN, bestaande in LUCHTPOMP, ELECTRISEER-MACHINE enz. en voorts eenige NATUURKUNDIGE RARITEI-TEN.

§ § § Op den 5den en 6den October 1843, des § § voormiddags ten 9 ure, zal, op het Kasteel, § te *Op-Bemert*, *Wij Tiel*, voor kontant geld worden verkocht:

Een deftige en sierlijke INBOEDEL, bestaande in sierlijke Mahonie- en andere houten MEUBELEN, PORCELEIN, SPIEGELS, PENDULE, zeldzame TAFEL- en THEE-SERVISEN, DAMAST- en ander TAFELGOED, MEUBEL-GORDIJNEN, LAMPEN, TAPIJTEN, MANGELS, PERSEN, KOPER, TIN en hetgeen verder tot zoodanigen Boedel behoort.

Zallende dezelve den 2den en 3den October voor den verkoop te zien zijn.

† † † Men is voornemens op Woensdag en Don-† † † derdag des 4den en 5den October 1843 † † telkens des voormiddags precies ten tien ure op den Huize *Parketer* onder *Twello*, Erfhuishuize te verkoopen, als:

Een span donkerbruine 7 jarige zeer makke MER-RIE-PAARDEN zonder eenige gebreken benevens een dito SCHIMMEL-PAARD onder het Zadel en in het Tuig gedresseerd; een EZEL met extra fraai Wagentje en TUIG; eenige RIJTUIGEN; onder-

scheidene spannen beste TUIGEN, ZADELS en der STAL-TOEBEHOOREN. Voorts eenige allerle- Lakenvelsche dragtige en guste KOEBEESTEN, drie stuks Lakenvelsche STERKEN en KALVER, benevens eenige VARKENS; allerlei MELK-BOU- en DEEL-GEREEDSCHAPPEN, BOEREN-WAGEN, KARREN, PLOEGEN en EGDEN. — Een aantal fijne BLOEMEN met bijbehorende BROEIJER, 105 vinnen ROGGE en verscheidene perceelen BRANDHOUT, wijders eenige wel geconserveerde MEUBELEN waaronder eene uitmuntende BRAN-KAST, en hetgeen er verder zal worden te voorschijn gebracht.

Alle welke goederen daags voor den verkoop te bezien zullen zijn. Nadere Informatiën te bekomen ten Kantore van den Notaris M. P. P. EVERTS, te *Twello*.

§ § § De Ondergeteekende, Directeur der ONDE-§ § § LINGE BRAND-WAARBORG-MAA-§ § SCHAPPIJEN, gevestigd te *Arnhem*, berijp hiermede aan de belanghebbenden, dat, na het overlijden van den Heer HENDRIK CRAMER, krachtens overeenkomst in-der tijd, door dien Heer met den Ondergeteekende gesloten, het beheer van deze Maatschappijen uitsluitend op den Ondergeteekende is overgegaan.

Arnhem, 17 September 1843.

G. ANDRÉ DE LA PORTE.

† † † Bij acten van den 31sten Julij 1843, † † † door den Hoog Ed. Gestrengen Heer PAULUS CORNELIS DE BOSSON, gepen-sioneerd Majoor, Ridder van het Legioen van *Er*, wonende te *Arnhem*, voor den Ed. Achtbaren kanton-regter, eerst kanton ter dier stede, handlich-ting verleend aan zijnen minder-jarigen zoon IZAAK HERMANUS PAULUS DE BOSSON, zonder beroep wonende te *Arnhem*, met toekenning aan denzelfden van de bevoegdheid en de regten tot het drijven eener FABRIEK in WATTEN met aankleve van dien en zulks in den uitgebreidsten zin.

Te Deventer is te bekomen.

Beste STOCKHOLMER TEER ad f 120 per Last. » ARCHANGEL dito » » 112 » » » PIK dito » » 10 » » 100. Nederlandsche Ponden.

NB. De Teer wordt niet minder dan per Last van 13 Tonnen afgeleverd en de Pik per 100 Neder-landsche Ponden in vaatjes van 10 Nederlandsche Ponden.

Te bevragen bevragen bij den Heer H. J. OLDENKAMP.

† † † Eene florissante solide FABRIEK, met † † † zonder AANHOORIGHEIDEN, tevens met † † † Drijven des LANDBOUWS annex, wordt te platte lande, door buitengewone omstandigheden, TER HOOP AANGEBODEN.

Adres bij den Boekhandelaar F. C. OEFFE-MAN, franco onder Letter A. B. te *Zutphen*.

* * * ENGELSCH-PRACHTWERKEN, voor aan-lijk verminderde prijzen, verkrijgbaar bij G. VAN ELDI-THIEME, te *Arnhem*.

Lord Byron's poetical Works; splendid edition, illustrat-ed by Finden's, 135 landscape and portrait illustrations. 8 vols. f 68.

The Thousand and one Nights, translated by E. W. LANE; illustrated by MANY, honderd engravings of wood. 3 vol. f 11.

G. Moir Bussey, collection of Fables, illustrated by GRONOILLE f 6.9.

Milton's Paradise lost, with variorum notes, by J. M. S. PRENDEVILLE, f 3.9.

Seymour's Humorous Sketches, comprising eighty caricature etchings. Illustrated in prose and verse by CROWQUIL, f 11.

Richardson, A treatise on the warming and ventilat-ion of buildings, f 6.

Lindley, The Ladies' Botany. With numerous wood-cuts f 7.

Walker's critical pronouncing dictionary f 6.

Wightwick, The Palace of architecture f 16.

Webster's dictionary of the English language. 2 vols. in 4°. f 16.

George Don, A general history of the dicthamycous plants. 4 vols. in 4°. f 16.

Collection of Pictures of Coesvelt f 16.

Goodwin, Domestic architecture, being a series of signs for Buildings. 2 vols. in 4°. f 16.

Chamberlaine's royal collection of Drawings, or original designs of the most celebrated masters of the Bologna, Roman, Florentine and Venetian Schools f 68.

Benevens nog verscheidene andere werken, zoo in de derduitsche als in de Fransche en Duitsehe Talen.

Er is bij denzelfden Boekhandelaar gelegenheid tege- Januarius 1844, tot het plaatsen van een' LEERLING, beneden de 15 jaren oud en van de Protestantsehe dienst. Brieven franco.

VOORSTELLEN

DOELMATIGE BEZUINIGING IN HET NEDERLANDSCHE LEGER, ENZ.

BOOR REN SEDERT 1814 IN HETZELVE DIENEND SOLDAAT.

Deze belangrijke brochure is bij C. A. VIEN- Nijmegen, van de pers gekomen, en algemeen ver-gesteld. De prijs is 60 Cent.

Te *Arnhem*, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.